

2) Druhý žalobní důvod vycházející z neexistence důvodu pro zařazení žalobce do sankčního seznamu

— důvody uvedené Radou pro zařazení žalobce na sankční seznamy neumožňují identifikovat právní základ, o který se Rada právě opírá;

— činnost žalobce, která byla vykonávána pouze do března 2008, nemůže odůvodnit jeho zapsání na sankční seznamy v prosinci roku 2011;

— činnost žalobce jakožto ředitele Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH neodůvodňovala jeho zapsání na sankční seznamy zejména proto, že Tribunál Evropské unie zrušil nařízení (EU) č. 961/2010<sup>(3)</sup> v rozsahu, v němž se týkalo společnosti HTTS GmbH;

— pouhá skutečnost, že žalobce byl ředitelem britské společnosti, která byla mezitím zrušena, neumožňuje dospět k závěru, že existoval by jen jeden z nezbytných důvodů uvedených v čl. 20 odst. 1 rozhodnutí 2010/413/CFSP<sup>(4)</sup> nebo čl. 16 odst. 2 nařízení č. 961/2010 pro zapsání žalobce do sankčních seznamů.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení základního práva žalobce na respektování vlastnictví

— zapsání žalobce do sankčních seznamů představovalo neodůvodněný zásah do jeho základního práva na vlastnictví, protože žalobce, z důvodu nedostatečného odůvodnění poskytnutého Radou, nemohl vědět, z jakého důvodu byl zařazen na seznam osob dotčených sankcemi;

— zapsání žalobce do sankčních seznamů bylo zjevně nepřiměřené pro dosažení cílů sledovaných rozhodnutím 2010/413/SZBP a nařízením č. 961/2010 a krom toho představuje nepřiměřený zásah do jeho vlastnických práv.

<sup>(1)</sup> Rozhodnutí Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 71).

<sup>(2)</sup> Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 319, s. 11).

<sup>(3)</sup> Nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010, o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1).

<sup>(4)</sup> 2010/413/CFSP: Rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

**Žaloba podaná dne 27. ledna 2012 — Spojené království v. ECB**

(Věc T-45/12)

(2012/C 98/40)

Jednací jazyk: angličtina

**Účastníci řízení**

*Žalobce:* Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: K. Beal, barrister, a E. Jenkinson, zmocněnkyně)

*Žalovaná:* Evropská centrální banka

**Návrhová žádání**

— zrušit prohlášení Evropské centrální banky o standardech zveřejněné dne 18. listopadu 2011 v rozsahu, v němž stanovuje politiku pro umístění zúčtovacích systémů s ústřední smluvní stranou (central counterparty clearing systems, „CCPs“); a

— uložit žalované náhradu nákladů tohoto řízení.

**Žalobní důvody a hlavní argumenty**

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že žalovaná nemá pravomoc zveřejnit napadený akt, a to buď vůbec nebo bez vyhlášení legislativního aktu, jako je například nařízení vydané Radou, nebo Evropskou centrální bankou („ECB“) samotnou.

2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadený akt stanoví *de jure* nebo *de facto* podmínku sídla, kterou musí splňovat zúčtovací systémy s ústřední smluvní stranou („CCPs“), které hodlají provádět zúčtovací nebo vypořádací operace v eurech, jejichž denní obchody překročí určitý objem. Napadený akt je v rozporu se všemi, nebo s některými z článků 48, 56 nebo 63 SFEU v rozsahu, v němž:

— systémy CCP se sídlem v členských státech, které nejsou členy eurozóny, jako je například Spojené království, budou muset přemístit svoje správní a řídicí ústředí do členských států, které jsou členy Eurosystemu. Rovněž budou muset být znovu založeny jako právnické osoby, které uznává vnitrostátní právní řád jiného členského státu;

— v případě, že tyto systémy CCP nepřemístí své sídlo, jak je to požadováno, bude jim zamezeno v přístupu na finanční trhy členských států Eurosystemu za stejných podmínek, které mají systémy CCP se sídlem na jejich území, nebo jim bude v tomto přístupu zamezeno zcela;

- takovéto systémy CCP, které nejsou rezidenty, nebudou mít nárok na podporu nabízenou ze strany ECB nebo vnitrostátních centrálních bank („NCBs“) Eurosystemu za stejných podmínek, nebo na ni nebudou mít nárok vůbec; a
  - v důsledku toho bude možnost těchto systémů CCP nabízet zákazníkům v Unii zúčtovací nebo vypořádací služby v eurech omezena nebo dokonce zcela zakázána.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z rozporu napadeného aktu s články 101 nebo 102 SFEU ve spojení s článkem 106 SFEU a článkem 13 SEU, neboť:
- ve skutečnosti požaduje, aby všechny zúčtovací operace uskutečňované v eurech převyšující určitou hodnotu byly provedeny systémy CCP, které mají sídlo v členském státě eurozóny;
  - národním centrálním bankám eurozóny ukládá, aby systémům CCP, které mají sídlo v členském státě, jež není členem eurozóny, neposkytovaly měnové rezervy v eurech, pokud překročí prahové hodnoty stanovené v uvedeném rozhodnutí.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že požadavek uložený systémům CCP mající své sídlo v členských státech, jež nejsou členy eurozóny, aby změnilly svou právní formu a sídlo, je projevem přímé nebo nepřímé diskriminace na základě státní příslušnosti. Je rovněž v rozporu s obecnou unijní zásadou rovnosti, neboť systémy CCP se sídlem v jiném členském státě jsou bez jakéhokoli objektivního důvodu vystaveny rozdílnému zacházení.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z rozporu napadeného aktu se všemi nebo některými z článků II, XI, XVI a XVII Všeobecné dohody o obchodu a službách (GATS).
- 6) Šestý žalobní důvod vychází z toho, že bez ohledu na důkazní břemeno ohledně prokázání neexistence odůvodnění takového omezení veřejným zájmem (břemeno spočívá na ECB, aby mohla, pokud se tak rozhodne, uplatnit ve svém případě výjimku). Spojené království tvrdí, že jakákoli ochrana veřejného zájmu, na který poukázala ECB, není slučitelná s požadavkem proporcionality, neboť existují méně omezující prostředky zabezpečení kontroly finančních institucí se sídlem v Unii, ale mimo eurozónu.

### **Žaloba podaná dne 1. února 2012 — Chrysamed Vertrieb v. OHIM — Chrysal International (Chrysamed)**

(Věc T-46/12)

(2012/C 98/41)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina*

#### **Účastníci řízení**

*Žalobkyně:* Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Rakousko)  
(zástupce: T. Schneider, advokát)

*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Chrysal International BV (Naarden, Nizozemsko)

#### **Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl žalobě a zrušil rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 22. listopadu 2011 ke spisové značce R 0064/2011-1 a zamítl námitky proti přihlášce ochranné známky Společenství;
- uložil OHIM, popř. kvalifikované další účastnici řízení, náhradu nákladů řízení podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu.

#### **Žalobní důvody a hlavní argumenty**

*Přihlašovatelka ochranné známky Společenství:* žalobkyně.

*Dotčená ochranná známka Společenství:* slovní ochranná známka „Chrysamed“ pro výrobky zařazené do třídy 5 (přihláška č. 6 387 071)

*Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení:* Chrysal International B.V.

*Namítaná ochranná známka nebo označení:* mezinárodní slovní ochranná známka „CHRYSAL“ pro výrobky zařazené do tříd 1, 5 a 31 (ochranná známka č. 645 337), mezinárodní slovní ochranná známka „CHRYSAL“ pro výrobky zařazené do třídy 1 (ochranná známka č. 144 634), jakož i mezinárodní obrazová ochranná známka „CHRYSAL“ pro výrobky zařazené do tříd 1, 3, 5 a 31 (ochranná známka č. 877 785).

*Rozhodnutí námitkového oddělení:* vyhovění námitkám.

*Rozhodnutí odvolacího senátu:* zamítnutí odvolání.

*Dovolávané žalobní důvody:* porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, protože mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.